

El senyor Rallo i Lombarte:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a rèplica, per haver-me sentit contradit en algun dels arguments exposats des de la trona.

El senyor vice-president primer:

Molt bé, senyor Rallo, té la paraula.

El senyor Rallo Lombarte:

Moltes gràcies, senyor president.

Dir-li exclusivament a la senyora diputada que no veja fantasmes, que la voluntat del Grup Socialista en fer l'esmena que, com vosté i el proponent de la moció bé han dit, tenia un caire merament tècnic, però que també té una explicació política i és la pròpia racionalització de treball de les Corts, la voluntat del Grup Socialista és discutir en profunditat el Pla Integral de la Joventut i que les Corts treballen, escolten i analitzen detingudament.

En el ple tots sabem que per formalitats, etcètera, etcètera, aquest treball es pot produir de forma més distesa, amb més rigor i més profunditat en la Comissió de Treball del parlament. Per tant, no veja vosté tants fantasmes, no és el cas.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Rallo.

Senyora Ramón-Llin.

La senyora Ramón-Llin Martínez:

La veritat és que nosaltres no hem entrat a discutir cap qüestió de fons, però el que està molt clar és que vostés han desviat a ple el que podia haver anat a una comissió, ja d'entrada. I jo li vaig a dir que ni vosté, ni ningú, ni cap grup parlamentari és l'encarregat de racionalitzar el treball de les Corts Valencianes, perquè efectivament és una missió que correspon a la Mesa i vosté no pot dir això, pot donar-me alguna altra argumentació, però no pot dir-me que vosté va a racionalitzar el treball encara que tinga una majoria absoluta, perquè efectivament no és així.

L'únic que li he dit i li torne a repetir és que això pot donar a entendre que s'està eliminant un debat important en el Ple de les Corts que, sense desmerèixer cap altre tema, crec que és molt més important parlar del Pla Integral de la Joventut en un ple que possiblement haguera anat a comissió, però efectivament llevar eixa possibilitat que parlar d'altres qüestions que en alguns moments s'està parlant, i que vosté sap que en molts moments podria ser un debat molt més intens i participatiu ací que en una comissió.

Simplement és això, que vostés han eliminat una possibilitat que probablement no s'haguera donat, però jo crec que cal obrir la possibilitat de discussió en aquest ple d'un tema tan important com est es pot fer, i que evidentment cap grup és l'encarregat de dir si la Mesa ho ha de portar a ple o a comissió.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Ramón-Llin.

Senyor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Molt breument per a fixar la posició del Grup Parlamentari Popular, i per a dir que va a recolzar la moció subsegüent presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, perquè és important a l'hora de l'elaboració del Pla Integral de la Joventut

tenir una perfecta coordinació entre tots aquells organismes i totes aquelles institucions que estiguen implicades o tinguen responsabilitats en el mateix.

I així l'esperit de coordinació quedà patent quan ja s'edità el primer Pla en 1.986, que s'anomenava d'Anàlisi, Valoracions i Projecte de la Política Juvenil de la Generalitat Valenciana, i també aquest esperit quedà reflectit perfectament en la Llei de Creació de l'Institut Valencià de la Joventut, d'octubre del 89, on en el seu article primer diu molt clarament que «el seu objectiu és l'execució i coordinació de la política de la joventut a la Comunitat Valenciana». Si eixa coordinació era important a l'hora de l'elaboració del Pla, més important és, creiem nosaltres, a l'hora de portar el desenvolupament i l'execució del Pla, a l'hora de portar els mecanismes de control i seguiment per tal que el Pla no quede en paper banyat, per tal que el Pla arribe realment a complir els seus objectius i la seua finalitat.

I hem de tenir en compte principalment una tasca de control i de seguiment en el tema pressupostari, perquè si ens marquem uns objectius, ens marquem unes finalitats i realment no li donem una consignació i un recolzament pressupostari adequat, realment estem fent un flac favor a aquest Pla, i mal hem començat ja amb el pressupost de 1992 per a dur-lo a cap.

Per això anem a recolzar aquesta moció en l'esmena presentada i acceptada, nosaltres no creiem realment que vaja a comissió o a ple, allò important realment és que es debata, i allò important és que el conseller va tenir ocasió de dir a aquesta cambra, de dir a aquestes Corts, com es va a realitzar la coordinació, quines van a ser les comissions de seguiment que van a haver.

Perquè ell, en el debat de la interpel·lació que donà peu a aquesta moció, ja assegurà que hi havia nomenada una comissió de seguiment, ja ens digué que en la reunió del Consell Rector de l'IVAJ celebrada el passat 22 de novembre de 1991, ja ens digué que hi havia una comissió de seguiment. Tindrem ocasió de saber quina és, així com també anem a tenir ocasió de saber els mecanismes i els controls que van a tenir per a garantir els objectius i complir les finalitats del Pla.

I crec que això és l'important, i a la vista de l'informe que faça el conseller crec que tots, i en est cas el Grup Parlamentari Popular, ja tindrem ocasió de fer els comentaris i les valoracions al respecte que estimem pertinents.

Moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Castellano.

Passem a votar aquesta moció amb la incorporació de l'esmena presentada.

Comença la votació.

Per 64 vots a favor, cap en contra i cap abstenció, s'aprova la moció.

Senyories, a continuació aquesta presidència farà una declaració institucional sobre el dia de la dona, el dia 8 de març.

La celebració del 8 de març, dia internacional de la dona treballadora, ens porta a reflexionar una vegada més sobre la situació en la qual es troben les dones en la nostra societat. Havent-se produït avanços importants en la igualtat jurídica, l'accés a l'educació i la incorporació de la dona al món del treball, gràcies, en gran part, a l'esforç i a la lluita de les mateixes dones, eixos avanços no poden ocultar les deficiències que encara subsisteixen per la igualtat entre homes i dones en la nostra societat.

La taxa d'atur que afecta les dones és el doble de la dels homes, les condicions laborals de les dones que treballen suposen condicions discriminatòries en l'ascens i en les retribucions econòmiques. L'ocupació en precari i la baixa qualificació professional fa que amb massa freqüència es

produesquen situacions de persecució sexual i de vexació personal cap a les dones en el seu lloc de treball.

Si el treball retribuït està desigualment repartit entre sexes, més encara el treball domèstic i de cura de les persones que és realitzat en un 90% per les dones. Les relacions personals, marcades en gran part per la desigualtat econòmica i la subordinació, afavoreix l'augment de la violència, mals tractaments i falta de respecte cap a les dones, que trenquen l'ambient familiar i social, i afecten no sols a les dones, sinó també als fills.

Encara que la participació social de les dones creix, la representació en els òrgans de presa de decisions és encara discriminatòria. És per tot això que aquesta cambra, en compliment del mandat contingut en l'article 9.2 de la Constitució Espanyola, amb representació a l'acte de tots els ciutadans, fa una crida al govern, als poder públics, als grups parlamentaris que l'integren, als organismes i institucions públiques i privades, i a tots els ciutadans, a la fi de realitzar un esforç conjunt per eliminar de manera decidida i clara, no sols de les lleis, sinó també de la realitat quotidiana, les situacions de desigualtat, discriminació i agressió que es donen en la nostra societat contra les dones, promouen quantes iniciatives es prenguen i ajuden a la integració, participació i igualtat de les dones en la societat. (*Aplaudiments.*)

Següent punt de l'ordre del dia, moció subsegüent a la interpellació al govern valencià sobre política general del govern valencià respecte a la millora de les aigües potables a la Comunitat Valenciana per tal de disminuir-ne la duresa, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista d'Unió Valenciana.

Senyor Crespo, té la paraula.

El senyor Crespo Samper:

Señor presidente.

Señorías.

No se trata de extenderse mucho en esta cuestión, que creo que por todas sus señorías se conoce, y es que en nuestra comunidad la calidad de las aguas potables en algunos municipios, y puntualmente, no quiero generalizar en absoluto, no tienen la calidad que debían de tener.

El problema, ahora, al hablar de la calidad, es lo que pudiera entrar en discusión, porque históricamente la calidad de las aguas potables no se ha medido o no se ha considerado exactamente igual. Pero como quiera que esto pudiera aburrir a sus señorías, tenemos que centrarnos más en lo que en la actualidad no sólo es lo recomendado, sino lo que es legal, y me estoy refiriendo al real decreto 1.138/90 de 14 de septiembre, que es el que en España califica la potabilidad de las aguas, y tampoco diría de una forma exhaustiva, pero vamos a decir que es el cuerpo legal.

También quiero indicar que este es un tema que no es uniforme en toda la comunidad europea, y que, bueno, como todas las cosas científicas, y dadas las características de los suelos europeos, pues no se puede, es difícil llegar a alguna conclusión, digamos, contundente y absoluta en esta materia, pero en España por razones de ir avanzando en esta legislación tenemos este decreto.

Este decreto abarca múltiples cuestiones que determinan si cumplen las mismas la calidad de lo que se entiende por un agua potable, la calidad de un agua potable. La vigilancia del cumplimiento se obtiene a través de análisis de muy variada periodicidad, dependiendo, evidentemente, del número de las poblaciones, del número de sus habitantes. En fin, en el real decreto allí se contempla toda una serie de condiciones al respecto.

Pero el diputado que les está hablando a sus señorías tiene

fundadas dudas de que este decreto, complejo además de concretar, se cumpla con exactitud, y tiene pruebas evidentes de laboratorios autorizados, incluso pedidos por los propios municipios, de que hay momentos en que las aguas potables de algunos municipios no cumplen con esa prescripción de potabilidad.

¿De qué manera se lleva esto por parte de la Generalidad y qué vigilancia se hace supervisora de toda esta cuestión? Pues éste es el objeto de la moción, éste es el objeto de la moción. Estamos entrando en un periodo en estas Cortes donde la ecología está primando en los intereses políticos, yo creo que unánimes de todos los grupos, y sin embargo parece que confundimos lo que es sanidad y ecología, y son dos materias distintas pero no tan distantes.

Yo personalmente creo que hay una terrible confusión, y es pensar que lo que es bueno ecológicamente es sanidad, y lo que es sanitario es ecológico. Lo cual aunque es próximo no tiene nada que ver, y me permito hacer alguna comparación, no para ilustrar a sus señorías, sino simplemente para exponer nuestro punto de vista.

Podemos considerar zonas en este mundo, me refiero al planeta tierra, donde las condiciones naturales usuales y tradicionales se mantienen, y entonces podríamos decir que es un mundo ecológico, pero evidentemente también podríamos decir que es un mundo insano. Hay regiones en África, o en América del Sur, o incluso en la parte norte de América, que ocurren estas cuestiones. O sea, sanidad es una cuestión y ecología es otra.

Por lo tanto quiero decir que en estos momentos estamos hablando de un tema de sanidad, porque las aguas potables de consumo humano, evidentemente son fundamentales para mantener el buen estado de salud de los habitantes de la población en donde se suministre.

Y sin embargo parece ser que en esta Cámara, incluso en algunos grupos políticos aquí presentes, se hace una incidencia muy grande en el tema ecológico, cosa que me parece muy bien, y no se hace tanto en esta cuestiones.

En resumen, la moción que presentamos, señorías, es: «que en el plazo de seis meses la conselleria de Medio Ambiente presente a las Cortes Valencianas una relación de poblaciones de nuestra comunidad donde las aguas potables de consumo público no cumplan con la reglamentación técnico-sanitaria que desarrolla el real decreto antes aludido. En la relación debe detallarse los motivos técnicos del incumplimiento, o sea en que materias no se ha cumplido esto, con referencia a dicho decreto que es la norma legal.»

Ciertos incidentes últimamente ocurridos, y los califico de incidentes, en ciertas poblaciones donde incluso ha habido contaminación bacteriológica, demuestran que estas cuestiones hay que cuidarlas más.

Y como esto es fruto de algún debate que ha habido aquí en estas Cortes, que lo he propiciado yo, en donde hablábamos de dureza de aguas, por ejemplo, que es evidente que en muchas poblaciones la dureza es excesiva ateniéndose a dicho decreto; y como quiera que en otros sitios aparecen incluso cantidades preocupantes de elementos mercuriales, o podríamos entrar en el famoso problema de los nitratos y nitritos, etcétera, etcétera, parece ser que esta moción es capital para que la Generalitat, a través de la conselleria de Medio Ambiente, y nosotros, los diputados de esta Cámara, empecemos a tener una relación puntual del cumplimiento y del incumplimiento, porque visto cualquiera de los dos se sabe el otro, de esta reglamentación antes aludida.

Dicho con toda claridad, me parece que ciertas preocupaciones que está marcando la ley de saneamiento en el debate con ciertos temas me parecen muy importantes. Pero son,